

ועוד, ששכינה הולכת באותו מקום מה שלא היה מקדם לכן. ומשום כך נקרא ארץ צדיקים, משום שהתארח בו ארץ עליון קדוש. דרך היא פתוחה לכל, וכותשים בה כל מי שרוצה, אפלו אותם הרשעים. דרך, סוד זה - (שם מג) הנתן בים דרך. משום שדרך בו הצד האחר שלא צריך, ושולט לטמא את המשפך. ועל זה צדיקים לבדם עומדים ושולטים באותו מקום שנקרא ארץ. כמו שבארנו, דרך פתוחה לכל, לצד זה ולצד זה.

ואתם, קדושים עליונים, דרך קדושה עליונה הודמנה לכם והתארחתם בה, ודברים מעלים עליונים (אלה) הסתדרו לפני עתיק הימים. אשרי חלקכם.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים לד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה פי סמוך משה וגו'. בכמה מקומות מצאנו שפני משה כפני השמש, ויהושע כפני הלבנה. שאין אור ללבנה אלא אור השמש כשמאיר ללבנה, והלבנה מתמלאת מתוך השמש. וכשמתמלאת, אז עומדת בשלמותה.

השתלמות הלבנה מי הוא? סוד של הכל שנקרא דמות בסוד השמש העליון יי. שהרי בשם הזה אינו עומד, רק בזמן שעומדת בשלמות. שהרי כמה שמות הם שירשה, ונקראת בהם כפי השעה שעומדת בה, (וכפי השעה עומדת בה) כך נקראת באותו שם ממש. וכשעומדת בסוד השלמות ונשלמת מכל הצדדים, אז נקרא ידו"ד. השלמותה כהשלמה שלמעלה, שירשה הבת את אמה.

והיננו (הארץ) בחמשה עשר ימים, שכתוב (ויקרא כג) בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה. וכתוב (שם)

ותו, דשכינתא אזלא בההוא אתר, מה דלא הוות מקדמת דנא. ובגין כך ארץ צדיקים אקרי, בגין דאתארח ביה אושפיזא עלאה קדישא. דרך: איהו פתוח לכלא, וכתשין ביה כל מאן דבעי, אפילו אינון חייבין. דרך, רזא דא, (ישעיה מג) הנותן בים דרך, בגין דדרך ביה סטרא אחרא, דלא אצטרין, ושליט לסאבא משפנא. ועל דא, צדיקיא בלחודייהו, קיימי ושלטי בההוא אתר דאקרי ארץ. כמה דאוקימנא דרך פתוח לכלא, להאי סטרא ולהאי סטרא.

ואתון קדישי עליונין, אורח קדישא עלאה אזדמן לגביכו, וארחתון ביה ומלין מעליין עלאין (נ"א אלון) אתסדרו קמי עתיק יומין. זכאה חולקיכון.

פתח רבי שמעון ואמר, (דברים לד) ויהושע בן נון מלא רוח חכמה פי סמוך משה וגו', בכמה אתר תנינן, דמשה אנפוי כאנפי שמשא, ויהושע כאנפי סיהרא. דלית נהורא לסיהרא, אלא נהורא דשמשא כד נהר לסיהרא, וסיהרא מגו שמשא אתמלייא. וכד אתמלייא, פדין קיימא באשלמותא.

אשתלמותא דסיהרא, מאן איהו. רזא דכלא, דאקרי דמות ברזא דשמשא עלאה יי. דהא בשמא דא לא קאים, בר בזמנא דקיימא באשלמותא. דהא כמה שמהן אינון דאחסינא, ואתקרי בהו כך פפום שענתא דקיימא ביה, (וכפום שענתא דקיימא ביה) הכי אקרי בההוא שמא ממש. וכד קיימא ברזא דאשלמותא ואשתלימת מפל סטרין, פדין אקרי יהו"ה אשלמותא דילה, פאשלמותא דלעילא. דירתא ברתא לאמה.

והיננו (ד"א נהורא) בחמיסר יומין, דכתיב, (ויקרא כג)